

4

เครื่องหมายการค้า

กรณีศึกษาที่ 1
คดีพิพาทอาชญากรรมที่ 10291/2546

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์
บริษัทรองเท้า เอส.ซี.เอส. จำกัด โจทก์ร่วม
บริษัทโอลิมปิก อุตสาหกรรม จำกัด ที่ 1 กันพาก จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2544 เวลา 09.00 น. จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันปลอมเครื่องหมายการค้า ของบริษัทรองเท้า เอส.ซี.เอส. จำกัด ผู้เสียหาย ซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวในสินค้าจำพวก 25 ห้องทรัพย์สินทางปัญญา กระบรรพ พาณิชย์ โดยผลิตสินค้าห้องรองเท้าผ้าใบที่มีตราเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหาย และร่วมกันมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าดังกล่าวที่มีเครื่องหมายการค้า ซึ่งจำเลยทั้งสองทำปลอมขึ้นดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ได้สำรวจห้องรองเท้าผ้าใบ จำนวน 768 ห้อง ที่อยู่ในร่องเท้า จำนวน 1,000 ชิ้น และแก้ป้องเท้า จำนวน 1,000 ชิ้น ซึ่งมีเครื่องหมายการค้าปลอมของผู้เสียหายไว้เป็นของกลาง

เหตุเกิดที่ตำบลกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 4, 108, 110, 115 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83 และรับของกลาง

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา บริษัทรองเท้า เอส.ซี.เอส. จำกัด ผู้เสียหาย ยืนคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วม ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางอนุญาต

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิจารณาแล้ว พิพากษา
ว่า

จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 108, 110 (ที่ถูก มาตรา 110 (1) ประกอบมาตรา 108), 115 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83 เป็นความผิดสองกรรมต่างวาระกัน

แต่โจทก์ประสงค์ให้ลงโทษกรรมเดียว จึงให้ลงโทษจำเลยทั้งสองฐานร่วมกันปลอมเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักร ให้ลงโทษปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 100,000 บาท และจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 เดือน และปรับ 100,000 บาท

การดำเนินกระบวนการพิจารณาของจำเลยทั้งสองเป็นประไบรช์แก่การพิจารณา อันเป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 50,000 บาท และลงโทษจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 3 เดือน และปรับ 50,000 บาท

เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดี ประกอบกับไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงเห็นสมควรให้โอกาสจำเลยที่ 2 กลับตัวเป็นพลเมืองดีดีไป ทางจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56

หากจำเลยทั้งสองไม่ชำระค่าปรับ สำหรับจำเลยที่ 1 ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29

ส่วนจำเลยที่ 2 ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริบของกลาง

จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลมีภาระพิจารณาและตัดสินใจว่า จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ข้อให้ลงโทษปรับสถานะนั้น ประชุมปรึกษาแล้ว ที่จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ขอให้ลงโทษปรับสถานะนั้น

เห็นว่า ความผิดฐานปลอมเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ในราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 108 ที่ศาลอุทธรณ์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตรวจสอบสำนวน ประชุมปรึกษาแล้ว ที่จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ขอให้ลงโทษปรับสถานะนั้น มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 4 ปี หรือปรับไม่เกิน 400,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตามพฤติการณ์การกระทำความผิดตามคำฟ้อง จำเลยทั้งสองร่วมกันปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหาย แล้วร่วมกันมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม

โดยเจ้าพนักงานได้ขึดของกลางเป็นสินค้า รองเท้าผ้าใบ จำนวน 768 คู่ พื้นในรองเท้า
จำนวน 1,000 ชิ้น และแก้วป้องเท้า จำนวน 1,000 ชิ้น ซึ่งนับว่าของกลางดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

ไทยปรับที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง กำหนดมานั้น
ก็เป็นอัตราเพียงหนึ่งในสี่ของไทยปรับขึ้นสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น จึงไม่สูงเกินไป
และนับว่าเหมาะสมแก่พฤติกรรมและความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสองแล้ว
ไม่มีเหตุสมควรวางแผนไทยให้เบลาลงอีก อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองฟังไม่เข้า

พิพากษายืน.

นายประชา ประสงค์จรยา

นายเสริมศักดิ์ พลัตธุระ

นายชาญชัย ลิบิติคง

ลงวันที่ 31 ธันวาคม 2546 : อ่านเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2547

อ้างอิงคดีศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง : คดีหมายเลขแดงที่ อ.
1045/2545

ที่มา: งานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ) ศาลทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศ ฐานข้อมูลสืบต้นคำพิพากษาศาลฎีกาคดีทรัพย์สินทางปัญญา
และคดีการค้าระหว่างประเทศ

ให้นักศึกษาวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นกรณีศึกษานี้

IB 416(H)

137

กรณีศึกษาที่ 2
คำพิพากษายุวีก้าที่ 1885/2543

พนักงานอัยการจังหวัดขอนแก่น โจทก์
นางสาวยุวภา จิตตโครร์ จำเลย

เรื่อง ความผิดเกี่ยวกับการค้า

ความผิดต่อพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ความผิดต่อพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันเวลาใดในปรากฏชัดเจนถึงวันที่ 16 ธันวาคม 2541 เวลาใดทางวันเดียวกัน จำเลยกับพวกได้กระทำการต่อไปนี้

ก. จำเลยกับพวกได้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยผลิตและบรรจุนำมันเครื่อง ส้มรับเครื่องยนต์เบนซินสองจังหวะ ชื่อค่าสครอตจำนวน 60 กระป้อง ชื่อชูชูกิ จำนวน 24 กระป้อง ชื่อไคเกียวจำนวน 40 กระป้อง และชื่อเอลฟี่ จำนวน 18 กระป้อง

โดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดตามพระราชบัญญัติและประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม โดยมีคุณลักษณะทางพิสิกส์และเคมีไม่ต้องตรงตามมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนำมันเครื่อง ส้มรับเครื่องยนต์เบนซินสองจังหวะ ตามประกาศ กระทรวง อุตสาหกรรม อันเป็นการปลอมปนเครื่องอุปโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อให้บุคคลอื่นใช้ และจำเลยกับพวกได้วางกันมีนำมันเครื่องยนต์เบนซินสองจังหวะที่ไม่ได้มาตรฐานดังกล่าวไว้เพื่อ จำหน่ายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

ข. จำเลยกับพวกได้ร่วมกันปลอมเครื่องหมายการค้านำมั่นเครื่อง "คาสตรอล" ของบริษัทคาสตรอล (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้เสียหายซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยชอบแล้วในราชอาณาจักร

ด้วยการทำปลอมกระดาษที่ใช้ในการพนึกฝ่ากระป้องให้ปรากฏเครื่องหมายการค้า "คาสตรอล" ของผู้เสียหาย แล้วจำเลยได้นำเครื่องหมายการค้าดังกล่าว ซึ่งเป็นรูป รอยประดิษฐ์ และข้อความในการประกอบการค้าของผู้เสียหายด้วยการทำให้ปรากฏที่สินค้า หินห่อ

วัตถุที่ใช้ห่อไว้ที่กล่องขวด ฝาขวดซึ่งเป็นภาชนะสำหรับบรรจุนำมั่นเครื่อง เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่านำมั่นเครื่องที่จำเลยผลิตเป็นนำมั่นเครื่องที่ผลิตโดยผู้เสียหายอันเป็นการฟ้านต์อกฎหมาย เจ้าหน้าที่จับจำเลยได้พร้อมยึดนำมั่นที่จำเลยผลิตไม่ได้มาตรฐาน และอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการกระทำการผิดไว้เป็นของกลาง

เหตุตามที่อย่างข้อ ก. และ ข. เกิดที่ตำบลพระลับ อําเภอเมืองของแขวงแก่น จังหวัดขอนแก่น ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 108 พระราชบัญญัตินามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 มาตรา 16, 17, 20, 31, 36, 48, 52, 55

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91, 236, 272, 273 ประมวลกระทรงอุด สาหกรรม ฉบับที่ 1702 (พ.ศ.2534) ลงวันที่ 11 มีนาคม 2534 พระราชบัญญัติกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนำมั่นเครื่องสำหรับเครื่องยนต์เบนซินสองจังหวะต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ.2534 มาตรา 3 และรับของกลางตามบัญชีของกลางท้ายที่อยู่ทั้งหมด

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัตินามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 มาตรา 20, 31, 36, 48, 52, 55 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 236 (ที่ถูกต้องระบุประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ด้วย)

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 108 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272, 273 เรียงกระหงลงไทยฐานปลอมปนเครื่องอุปโภค บริโภค ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 236 อันเป็นบทหนัก ให้ลงโทษจำคุก 1 ปี ปรับ 6,000 บาท ฐานปลอมเครื่องหมายการค้า

ลงทบทนักตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 108 ให้ลงทะเบียน
จำคุก 2 ปี ปรับ 50,000 บาท รวมจำคุก 3 ปี ปรับ 56,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็น^{ประ}โ^รช^นแก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 28,000 บาท

เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดี ประกอบกันไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุก
มาก่อน จึงเห็นสมควรให้โอกาสจำเลยกลับตัวต่อไป โทษจำคุกให้การลงโทษมีกำหนด 1 ปี
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 29, 30 ริบของกลาง

โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตรวจสำนวน
ประชุมปรึกษาแล้ว ที่โจทก์อุทธรณ์ว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดที่ร้ายแรง เป็นภัยต่อ
เศรษฐกิจของประเทศไทย จำเลยให้การรับสารภาพเพราเจ้านัดอหลักรฐาน จึงไม่ควรได้รับความ
ปราณีโดยการลดโทษให้กึ่งหนึ่ง และไม่สมควรรอการลงโทษให้จำเลยนั้น
เห็นว่าแม้การกระทำของจำเลยจะเป็นความผิดต่อกฎหมายที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อ
เศรษฐกิจโดยรวมก็ตาม แต่การที่ศาลจะใช้คุลพินิจว่าคดีใดมีเหตุบรรเทาโทษอันควรจะได้รับการ
ลดโทษหรือไม่นั้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ในคดีนี้จำเลย
ให้การรับสารภาพมาตั้งแต่ก่อนสืบพยาน โจทก์

ศาลอุทธรณ์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกล่าวได้ใช้คำรับสารภาพของ
จำเลยมาประกอบการพิจารณาลงโทษจำเลย อีกได้ว่าจำเลยรู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผล
ร้ายแห่งความผิดนั้น รวมทั้งให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโญชน์ แก่การพิจารณา จึงมีเหตุบรรเทา
โทษ ที่ศาลอุทธรณ์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกล่าวใช้คุลพินิจลดโทษให้จำเลยกึ่ง
หนึ่งจึงชอบแล้ว

ส่วนที่โจทก์อุทธรณ์ว่าตามพฤติการณ์แห่งคดีข้างในส่วนควรรอการลงโทษให้จำเลย
นั้น เห็นว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยมีอายุ 20 ปี เป็นหญิงและมีบุตรชาย 1 ขวบเศษ จะต้องเลี้ยงดู หาก
จำเลยต้องโทษจำคุกก็ย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหายและความยากลำบากต่อบุตรผู้เยาว์ซึ่งมิได้นิ
ส่วนร่วมในการกระทำความผิดด้วย ประกอบกันไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน

เมื่อได้คำนึงถึงอาชญากรรมและความผิดแล้ว เห็นว่า ยังไม่สมควรลงโทษจำคุกจำเลย ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางของไทยให้จำเลยนั้น เห็นจะสมตามพฤติกรรมแห่งรูปคดีแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่เข้า

ส่วนที่จำเลยอุทธรณ์ขอให้ลดโทษปรับลงอีก โดยอ้างเหตุว่าจำเลยมิได้เป็นผู้ผลิตและบรรจุนำ้มันเครื่อง จำเลยเป็นเพียงผู้รับต่อน้ำอีกทอดหนึ่ง และยังไม่มีการจำหน่ายนำ้มันเครื่องออกไปแต่อย่างใด เห็นว่า คดีนี้จำเลยรับสารภาพความฟ้อง ข้ออ้างของจำเลยดังกล่าวเป็นข้อที่มิได้ยกขึ้นว่ากันนาแล้วโดยชอบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจึงไม่รับวินิจฉัยให้

ส่วนที่จำเลยอุทธรณ์ว่าของกลางมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

เห็นว่า ตามบัญชีของกลางท้ายคำฟ้อง ของกลางมิได้มีจำนวนเล็กน้อยดังที่จำเลยอุทธรณ์ ทั้งปรากฏว่าจำเลยกระทำผิดถึง 4 ข้อหา ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางของไทยจำเลยดังกล่าวโดยลงโทษในความผิดตามฟ้อง ข้อ ก. กรรมหนึ่ง และความผิดตามฟ้องข้อ ข. อิกรรมหนึ่ง ตามที่โจทก์ประสงค์ให้ลงโทษกันว่าเป็นคุณแก่จำเลยมากอยู่แล้ว

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษามาชوبแล้ว อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่เข้าเงินเร้นเดียวกัน

พิพากษายืน

นายสุรศักดิ์ กาญจนวิทย์

นายสมคิด ไตรไสรัตน์

นางยินดี วัชรพงศ์ ต่อสุวรรณ

ลงวันที่ 18 เมษายน 2543: ถังอิงค์ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง :
คดีหมายเลขแดงที่ อ. 1258/2542

ที่มา: งานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ) ศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลาง ฐานข้อมูลสืบค้นคำพิพากษาศาลฎีกาคดีทรัพย์สินทางปัญญา และคดีการค้าระหว่างประเทศ

ให้นักศึกษาวิเคราะห์วิารณ์และแสดงความคิดเห็นกรณีศึกษานี้

กรณีศึกษาที่ 3
คำพิพากษารัฐที่ 2205/2547

นายสมโพธิ แสงเดือนฉาย โจทก์
บริษัทบางกอกอินเตอร์เทนเม้นท์ จำกัด ที่ 1 กับพวก รวม 10 คน จำเลย
(ความอาญาและคดีแพ่งเกี่ยวนี้องกับคดีอาญา)

เรื่อง ความผิดเกี่ยวกับการค้า

ความผิดต่อพระราชบัญญัติสิทธิ์

ความผิดต่อพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ชั้นได้ส่วนมูลฟ้อง)

ทรัพย์สินทางปัญญา เครื่องหมายการค้า สิทธิ์

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 มีฐานะเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด โดยมีจดทะเบียนที่ 2 ถึงที่ 10 เป็นกรรมการบริษัทจำกัดที่ 1

โจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานภาพพนตร์ งานวรรณกรรม และงานศิลปกรรม ประเภทจิตรกรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ศิลปประยุกต์ที่เป็นด้วงงานเรียกว่า "อุลตร้าแมน" (ULTRAMAN) หรือ "ยอดมนุษย์" ในลักษณะเป็นรูปคนที่เป็นตัวละครประเภทต่าง ๆ ในครรภุลเดียวกันกับอุลตร้าแมน และสัตว์ประหลาดที่เป็นตัวละครในภาพพนตร์

ซึ่งเป็นงานที่ได้มีการโฆษณาครั้งแรกในประเทศไทยปี พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นประเทศไทยคือแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย และโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการในลักษณะตัวอุลตร้าแมนในลักษณะต่าง ๆ และตัวสัตว์ประหลาดต่าง ๆ รวมทั้งชื่อ คำ และข้อความว่า "อุลตร้าแมน" (ULTRAMAN) อันได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้แล้วก่อนจากอาณาจักร

จำเลยทั้งสิบกับพวกลได้ร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือก่อนหน้า วันที่ 4 เมษายน 2544 วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งสิบได้ร่วมกับบริษัทบีจีเวิลด์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทรังสิโรมม์วินิช จำกัด ทำข้ามและดัดแปลงเทปบันทึกภาพและเสียง เป็นภาษาไทยพะยนตร์เรื่อง "อุลตร้าแมนทิก้า" (ULTRAMAN TIGA) ซึ่งเป็นหนังในพะยนตร์ ชุดอุลตร้าแมน ซึ่งโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์เพื่อการค้า

ต่อมาเมื่อระหว่างวันที่ 5 เมษายน 2544 ตลอดมาจนถึงวันที่ 26 ธันวาคม 2544 อันเป็นวันพ่องต่อเนื่องกัน ในเวลากลางวัน จำเลยทั้งสิบกับพวกร่วมกันนำเทปบันทึกภาพและเสียง พะยนตร์ซึ่งจำเลยทั้งสิบกับพวกลได้ทำขึ้น โดยละเอียดลิขสิทธิ์ของโจทก์ดังกล่าวออกเผยแพร่ต่อสาธารณะนั่นโดยทัศน์สีช่อง 3 เพื่อทำการค้า โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ และไม่ต้องด้วยข้อยกเว้นการละเอียดลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และจำเลยทั้งสิบกับพวกลได้ร่วมกันนำเอาซื้อ รูป ร่องประดิษฐ์ และข้อความที่ใช้ในการประกอบการค้าของโจทก์ในพะยนตร์ชุดอุลตร้าแมนมาใช้ และทำให้ปรากฏอยู่ในเทปบันทึกภาพและเสียงพะยนตร์เรื่องอุลตร้าแมนทิก้าที่จำเลยทั้งสิบกับพวกลได้ร่วมกันจัดทำขึ้น โดยละเอียดลิขสิทธิ์ของโจทก์ และนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณะนั่นโดยทัศน์สีช่อง 3 เพื่อการค้า เพื่อให้ประชาชนทั่วไปหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าหรือการค้าเกี่ยวกับพะยนตร์ชุดอุลตร้าแมนอันเป็นลิขสิทธิ์ของโจทก์ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์

การกระทำของจำเลยทั้งสิบกับพวกลเป็นความผิดต่อเนื่องกัน โดยจำเลยทั้งสิบกับพวกลได้ร่วมกันนำเทปบันทึกภาพและเสียงพะยนตร์เรื่องอุลตร้าแมนทิก้า ซึ่งมีจำนวน 52 ตอน ออกเผยแพร่ต่อสาธารณะนั่นโดยทัศน์สีช่อง 3 ต่อเนื่องกันครั้งละ 1 ตอน ตลอดเรื่อยมาจนครบทุกตอนในวันที่ 25 มิถุนายน 2544 ซึ่งถือเป็นการให้บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการและเครื่องหมายการค้าหรือที่เลียนเครื่องหมายบริการและเครื่องหมายการค้าของโจทก์ซึ่งได้มีการจดทะเบียนไว้แล้วก่อนราชอาณาจักร โดยเป็นการนำเอาแคแรกเตอร์ด้วยอุลตร้าแมนในลักษณะต่าง ๆ รวมทั้งซื้อ คำ และข้อความว่า อุลตร้าแมน (ULTRAMAN) และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพะยนตร์ชุดอุลตร้าแมน ซึ่งโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ นำไปใช้ทางการค้า โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์

เหตุเกิดที่แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

โจทก์ได้รับความเสียหายเป็นเงินทั้งสิ้น 110,000,000 บาท

เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2544 โจทก์ได้ยื่นฟ้องบริษัทบีซีเวิล์ด จำกัด (มหาชน) และบริษัทรังสิตโรดม่วนนิช จำกัด และกรรมการบริษัททั้งสองต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ในคดีหมายเลขคดีที่ อ.941/2544 ซึ่งศาลได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2544 ว่าคดีมีมูลและประทับฟ้องโจทก์ไว้พิจารณา และปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์ คดีนี้โจทก์ไม่ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน เพราะประสงค์จะฟ้องร้องคดีเอง

ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 27, 28, 29, 31, 69, 70, 74, 75 และ 76 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110, 114 และ 115 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 272 และ 274 และสั่งจำเลยทั้งสิบหกครั้งทำอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้าของโจทก์ ให้จำเลยทั้งสิบหกครั้งและแทนกันใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นเงินจำนวน 110,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของด้านเงินดังกล่าวตั้งแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ให้จำเลยทั้งสิบหกครั้งและแทนกันใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นรายวันในอัตราวันละ 100,000 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยทั้งสิบหกครั้งจะชำระแทนกันให้ค่าเสียหายแก่โจทก์ ให้ศาลมีคำสั่งให้ปรับลดค่าเสียหายที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่เป็นของโจทก์ ให้ศาลมีคำสั่งจ่ายค่าปรับฐานละเมิดลิขสิทธิ์กึ่งหนึ่งให้แก่โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ได้ส่วนบุบผู้ฟ้องแล้ว มีคำสั่งว่า ฟ้องโจทก์มีมูลสำหรับข้อหาความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 27, 28, 29, 31 และ 74 (ที่ถูก มาตรา 27 (1), 28 (1), และ 69 วรรคสอง กับมาตรา 31 (2) และ 70 วรรคสอง) ให้ประทับฟ้องสำหรับจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ไว้พิจารณา

ส่วนจำเลยที่ 3 ที่ และที่ 5 ถึงที่ 10 นั้น โจทก์ยื่นคำฟ้องในเรื่องเดียวกันและอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลนี้ ฟ้องโจทก์ในส่วนนี้ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 173 วรรคสอง (1) ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15

(ที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 173 วรรคสอง (1))

พ้องของโจทก์ไม่มีมูลสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 272 และ 274 ให้ยกพ้องสำหรับข้อหาความผิดดังกล่าว และให้รับคำฟ้องคดีส่วนแพ่งสำหรับจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลมีน้ำ

ศาลมีน้ำแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ที่โจทก์อุทธรณ์ขอให้ประทับพ้องในข้อหาความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110 และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272 และ 274 ด้วยนั้น

พิเคราะห์แล้ว เห็นสมควรยกปัญหาไว้ พ้องของโจทก์ในข้อหาความผิดดังกล่าวเป็นพ้องที่โจทก์ได้บรรยายขอบคุณพระราชนักขัตติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) หรือไม่ อันเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยขึ้นวินิจฉัยก่อน ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา 45 ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง

โจทก์บรรยายพ้องในข้อหาความผิดดังกล่าวไว้ จำเลยทั้งสิบกับพวกโดยทุจริตได้ร่วมกันนำเอาเชื้อรูป รอบประดิษฐ์ และข้อความที่ใช้ในการประกอบการค้าของโจทก์ในภาพยนตร์ชุด อุลตร้าแมน (ULTRAMAN) และทำให้ปรากฏอยู่ในเทปบันทึกภาพและเสียงภาพยนตร์เรื่อง อุลตร้าแมนทิก้า (ULTRAMAN TIGA) ที่จำเลยทั้งสิบกับพวกร่วมกันจัดทำขึ้นโดยละเอียดลิบสิทธิ์ของโจทก์ และนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณะผ่านทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 3 เพื่อการค้าเพื่อให้ประชาชนทั่วไปหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าหรือการค้าเกี่ยวกับภาพยนตร์ชุดอุลตร้าแมนอันเป็นลิบสิทธิ์ของโจทก์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์

การกระทำของจำเลยทั้งสิบกับพวกเป็นความผิดต่อเนื่องกัน โดยจำเลยทั้งสิบกับพวกได้ร่วมกันนำเทปบันทึกภาพและเสียงภาพยนตร์เรื่อง อุลตร้าแมนทิก้า ซึ่งมีจำนวน 52 ตอน

ออกเผยแพร่ต่อสาธารณะนผ่านทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 3 ต่อเนื่องกันครึ่งละ 1 ตอน ตลอดเวลาขึ้น มาจนครบหกตอนในวันที่ 25 มิถุนายน 2544 ซึ่งถือเป็นการให้บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการ โดยใช้เครื่องหมายบริการและเครื่องหมายการค้าที่เลียนเครื่องหมายบริการและเครื่องหมายการค้าของ ไอทกซึ่งได้มีการจดทะเบียนไว้แล้วนอกราชอาณาจักร

โดยเป็นการนำเอาแพรกเดอร์ตัวอุตตร้าแม่นในลักษณะต่าง ๆ ทั้งปวง และสีคร์ ประหลาดต่าง ๆ รวมทั้งชื่อ คำ และข้อความว่า อุตตร้าแม่น และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคพื้นศร ชุดอุตตร้าแม่น ซึ่งไอทกเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ นำไปใช้หาประโยชน์ทางการค้า โดยไม่ชอบด้วย กฎหมาย และไม่ได้รับอนุญาตจากไอทก

ดังนี้ การกระทำของจ้าแลยกทั้งสิบที่ไอทกบรรยายที่องค์ห้างว่าเป็นความผิดคือ การนำ เอาเทปบันทึกภาพและเสียงภาคพื้นศรเรื่อง อุตตร้าแม่นทิ้ก้า ที่จ้าแลยกทั้งสิบกับพวกจัดทำขึ้นโดย ละเมิดลิขสิทธิ์ของไอทกไปเผยแพร่ต่อสาธารณะนผ่านทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 3 เป็นการให้ บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการที่เลียนเครื่องหมายบริการของไอทกซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้วนอกราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากไอทก

แต่การกระทำที่จะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110 (2) ต้องเป็นการให้บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการที่เลียนเครื่องหมายบริการของผู้อื่นที่ ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรเท่านั้น

การให้บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการที่เลียนเครื่องหมายบริการของไอทกซึ่งได้จด ทะเบียนไว้แล้วนอกราชอาณาจักรไม่อาจเป็นความผิดตามบทกฎหมายมาตราหนึ่งได้

ทั้งไม่ปรากฏจากที่องค์หงษ์ของไอทกคังกล่าวว่าเป็นการให้บริการใด และเครื่องหมาย บริการของไอทกเป็นอย่างไร ที่องค์หงษ์ของไอทกบรรยายคังกล่าวจึงไม่มีมูลที่จะเป็นความผิดตามมาตรา 110 (2) แห่งพระราชบัญญัติคังกล่าวได้

สำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272 (1) การกระทำที่จะเป็น ความผิดตามมาตราหนึ่งต้องเป็นการเอาชื่อ รูป ร้อยละคิมเบอร์ หรือข้อความใด ๆ ใน การประกอบการ ค้าของผู้อื่นมาใช้หรือทำให้ปรากฏที่พื้น ห้อง วัสดุที่ใช้หุ้นห่อ แจ้งความ รายการแสดงราคา ฯล

หมายเหตุกับการค้า หรือสิ่งอื่นที่นองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนลงเรื่องว่าเป็นสินค้าหรือการค้าของผู้อื่นนั้น

แต่หากที่โจทก์กับบรรยายพ้องดังกล่าวไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยทั้งสิบนำเอาซื้อรูป ร้อยประดิษฐ์ หรือข้อความใดที่ใช้ในการประกอบการค้าของโจทก์ในภาคยนตร์ชุดอุตสาหกรรมมาทำให้ปรากฏที่สินค้าโดยมีเจตนาพิเศษเพื่อให้ประชาชนลงเรื่องว่าเป็นสินค้าหรือการค้าของโจทก์

ทั้งการที่โจทก์บรรยายพ้องว่าจำเลยทั้งสิบกับพวกร่วมกันเอาซื้อรูป ร้อยประดิษฐ์ หรือข้อความใดที่ใช้ในการประกอบการค้าของโจทก์ในภาคยนตร์ชุดอุตสาหกรรมมาทำให้ปรากฏอยู่ในเบปันทึกภาพและเสียงภาคยนตร์เรื่อง อุตสาหกรรมที่ก้าวที่จำเลยทั้งสิบกับพวกร่วมกันจัดทำขึ้นโดยละเอียดลึกซึ้ง และนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณะผ่านทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 3 นั้น ก็ถือไม่ได้ว่าเป็นการบรรยายพ้องว่าจำเลยทั้งสิบได้เอาซื้อรูป ร้อยประดิษฐ์ หรือข้อความมาใช้หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า ที่นับ ห่อ วัสดุที่ใช้หุ้นห่อ แจ้งความ รายการแสดงราคา จดหมายเกี่ยวกับการค้า หรือสิ่งอื่นที่นองเดียวทั้งสิบแต่อย่างใด

แม้โจทก์จะบรรยายพ้องว่าจำเลยทั้งสิบกับพวกร่วมกันนำเบปันทึกภาพและเสียงภาคยนตร์เรื่องอุตสาหกรรมที่ก้าวออกเผยแพร่ต่อสาธารณะผ่านสถานีโทรทัศน์สีช่อง 3 ซึ่งเป็นการให้บริการ โดยใช้เครื่องหมายบริการที่เดินเครื่องหมายบริการของโจทก์ซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้ว นองกระชาญาจักร โดยเป็นการนำเอาแครกเตอร์ตัวอุตสาหกรรมในลักษณะต่าง ๆ ทั้งปวง และสัตว์ประหลาดต่าง ๆ รวมทั้งซื่อ คำ และข้อความว่า อุตสาหกรรม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคยนตร์ชุดอุตสาหกรรม ซึ่งโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ นำไปใช้ประโยชน์ในทางการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ด้วยก็ตาม

แต่ถ้าเป็นการบรรยายถึงว่าจำเลยทั้งสิบนำเอาแครกเตอร์ตัวอุตสาหกรรม สัตว์ประหลาด ซื่อ คำ และข้อความว่า อุตสาหกรรม มาใช้ ถือว่าเป็นการให้บริการ โดยใช้เครื่องหมายบริการที่เดินเครื่องหมายบริการของโจทก์ซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้วนองกระชาญาจักร โดยประสงค์จะขอให้ลงไทยจำเลยทั้งสิบ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110(2) มิได้บรรยายให้เห็นว่าจำเลยทั้งสิบนำเอาแครกเตอร์ตัวอุตสาหกรรม สัตว์ประหลาด ซื่อ คำ และข้อความว่า อุตสาหกรรม โดยถึงว่าเป็นซื้อรูป ร้อยประดิษฐ์ หรือข้อความใดที่ใช้ในการประกอบการค้าของโจทก์มาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้าเพื่อให้ประชาชนลงเรื่องว่าเป็นสินค้า

หรือการค้าของโจทก์ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272 (1) แต่อ้างได้ ฟ้องที่โจทก์บรรยายดังกล่าวจึงไม่มีมูลที่จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272 (1) ได้ ส่วนความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 274 การกระทำจะเป็นความผิดตามมาตรา 274 ต้องเป็นการเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นที่ได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักรเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นนั้น

แต่การที่โจทก์บรรยายฟ้องดังกล่าวไม่ปรากฏในข้อความส่วนใดที่แสดงให้เห็นว่า จำเลยทั้งสิบได้กระทำการเลียนเครื่องหมายการค้าของโจทก์ที่ได้จดทะเบียนแล้วนอกราชอาณาจักร ทั้งไม่ปรากฏเครื่องหมายการค้าที่จำเลยทั้งสิบได้กระทำการเลียนว่าเป็นเครื่องหมายการค้าใด ฟ้องที่โจทก์บรรยายดังกล่าวจึงไม่มีมูลที่จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 274 ได้อีกเช่นกัน ที่โจทก์บรรยายฟ้องมาดังกล่าวขึ้นถือไม่ได้ว่าโจทก์ได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลาย ที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110 (2) และ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272 และ 274

จึงเป็นการบรรยายฟ้องที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) เมื่อ วินิจฉัยดังนี้แล้ว จึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาตามอุทธรณ์โจทก์ต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยน แปลงแต่อย่างใด

ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งว่า ฟ้องโจทก์ไม่มี มูลและยกฟ้องสำหรับข้อหาความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 272 และ 274 นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศเห็นพ้องด้วยในผล

พิพากษายืน

นายพิชิต คำแหง

นายกำพล ภู่สุคแวง

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

ลงวันที่ 4 พฤษภาคม 2547 : อ่านเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2547 ท้องอิงค์คีฟลัฟร์สินทาง
ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง : คดีหมายเลขคดีที่ อ.3224/2544

ที่มา: งานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ) ศาลทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศกลาง ฐานข้อมูลสืบค้นคำพิพากษาศาลฎีกาคดีทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศ

ให้นักศึกษาวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นกรณีศึกษานี้

154

(B) 416(H)